

مدل پخش شدن breakout model

در این مدل دانشجویان با پزشک می نشینند و تمام مصاحبه با یک بیمار را می شنوند و نحوه معاینه فیزیکی و بحث متعاقب آن را مشاهده می کنند سپس یک دانشجو برای آن بیمار تعیین می شود تا با بیمار به اتاق دیگری بروند و در آنجا دانشجو به صورت نظارت نشده از بیمار شرح حال بگیرد و وی را معاینه نماید. در این زمان دانشجو بر روی مهارت های شرح حال گرفتن و معاینه فیزیکی تمرکز می نماید و ممکن است فرصت برای درخواست آزمایش یا انجام یک پروسیجر عملی مانند رگ گرفتن وریدی (البته تحت نظارت) پیدا کند. در این مدل به دانشجو فرصت داده می شود تا با سرعت مناسب خود بیمار را ببیند در این مدل اگر به دانشجویان سال پایین تر بازخورد داده شود، آنها از این روش بسیار سود خواهند برد.

مدلهای مناسب برای حضور چند دانشجو چند

پزشک در درمانگاه

مدل رفت و آمدی shuttle model

در این مدل کلینیسین به طور همزمان مشاوره می دهد و در بین دانشجویان حرکت می کنند و آنها بیماران جالب خود را معرفی می نمایند. در این مدل برخی از بیماران ممکن است مورد غفلت قرار گیرند.

مدل تقسیم division model

گروه دانشجویان بین کلینیسین ها تقسیم می شوند و هر یک از پزشکان ممکن است از یکی از مدلهای فوق الذکر استفاده نماید

مدل تغییر وضعیتی flip-flop model

در این مدل دانشجو نیمی از وقت خود را با یک استاد و یک مدل و نیم دیگر را با استاد دیگر و مدل آموزشی دیگر سپری می نماید. جلسه آموزشی می تواند بدون فشار روانی و با آرامش انجام شود زیرا در هنگامی که یک پزشک آموزش می دهد، پزشک دیگر به ویزیت بیماران می پردازد. پس از گذشت نیمی از زمان دانشجویان به نزد پزشک دیگر می روند. غالباً مدل آموزشی مورد استفاده ، مدل تماشاچیان است.

مدل معلم خصوصی tutor model

در این مدل یک آموزش دهنده که معمولاً یک کلینیسین با تجربه است با گروهی از دانشجویان تعدادی بیمار گزیده شده را جهت آمی بیند. در این صورت می تواند از مدلهایی که نیاز به وقت بیشتر هم دارند، استفاده نماید. کلینیسین بیمارانی را که برای آموزش مناسب نمی بیند ، به پزشک دیگر در همان درمانگاه ارجاع می دهد تا کار آنها انجام شود.

مدلهای آموزش

درمانگاهی

واحد معاونت آموزشی و پژوهشی

Tel: 0411-3373960

Fax: 0411-3373960

مدلهای مناسب برای حضور یک دانشجو-یک

پزشک در درمانگاه

مدل نشستن sitting in

در این مدل دانشجو کنار پزشک (آموزش دهنده) می نشیند و معمولاً به راحتی با پزشک و بیمار صحبت می کند. دانشجویان از آموزش یک به یک، سهولت تعامل با پزشک و اینکه فرصت دیدن تمام بیماران را دارند، لذت می برند. گرچه ممکن است در صورتی که پزشک زمان تعامل و صحبت کردن را کنترل ننماید، زمان درمانگاه طولانی شود یا برخلاف آن ممکن است که دانشجو نقش غیرفعال پیدا کند و تنها به عنوان یک مشاهده گر غیر فعال عمل نماید. در این گونه موارد می توان وظایف مختلف مانند تکمیل برگه های درخواست آزمایش را به ایشان واگذار نمود.

مدل استاد شاگردی apprenticeship

برخلاف مدل بالا می توان اجازه داد که دانشجو نقش پزشک را ایفا نماید و با بیمار مصاحبه کند. در این صورت پزشک نقش مشاهده گر را پیدا می کند. تعامل دانشجو و بیمار در این مدل اجباری است. از آنجا که ممکن است نیاز باشد برخی گفتگوها توسط پزشک تکرار شود، می تواند منجر به طولانی شدن وقت کلینیک گردد.

مدل عضو گروه team member model

در این مدل فراگیر دانشجوی سال بالاتری است. فراگیر در اتاق دیگری شرح حال بیمار را می گیرد و وی را معاینه می کند. در این مدل دانشجو با آسودگی بیمار را معاینه می کند و با او گفتگو می کند. در این حین پزشک نیز در کلینیک مشغول ویزیت بیماران است. ولی هر چند گاه یک بار دانشجو به وی مراجعه و گزارش پیشرفت کاری اش را میدهد در این مدل دانشجو اکثر بیماران را که پزشک می بیند از دست می دهد و فرصت تعامل کمتری با پزشک دارد.

مدلهای مناسب برای حضور چند دانشجو-یک

پزشک در درمانگاه

مدل تماشاچیان grandstand model

این مدل هنگامی است که تعداد زیادی دانشجویان و یک پزشک قرار است در یک اتاق آموزش ببینند. گرچه تمام دانشجویان تمام بیماران را می بینند اما بیماران ممکن است که احساس خجالت کنند و امکان دارد فرصت کافی برای تعامل بیمار با پزشک نباشد. دانشجویان سال پایین تر می توانند مهارت های شرح حال گیری و معاینه فیزیکی پزشک را مشاهده کنند. ممکن است فرصتی فراهم باشد تا پزشک برخی از تکنیکهای معاینه را به دانشجویان نشان دهد.

مدل نظارتی supervising model

در این مدل که برای دانشجویان با تجربه تر قابل استفاده است، پزشک هر دانشجو را موظف می نماید که از یک بیمار در مدت مشخصی در اتاق جداگانه ای شرح حال بگیرد و او را معاینه نماید. خود پزشک نیز در این فاصله سایر بیماران را ویزیت می کند. در فواصل زمانی پزشک به تک تک اتاق ها می رود تا گزارش وی را بشنود و بر کار وی نظارت کند.

مدل گزارش دادن report-back model

در این مدل دانشجو مستقلاً بیمار را ویزیت می کند، شرح حال می گیرد و معاینه می کند. وقتی کارش تمام شد با بیمار به اتاق اصلی که سایر دانشجویان نیز هستند باز میگردد و گزارش خود را در حضور سایر دانشجویان به پزشک می دهد.

مزیت این روش آن است که تمام دانشجویان فرصت دیدن بیماران یکدیگر را پیدا می کنند، اما عیب آن این است که بیماران باید یک بار توسط دانشجو و یک بار توسط پزشک ویزیت شوند و این امر موجب می شود که زمان درمانگاه نیز طولانی شود.